

селото драгунитѣ, баташкитѣ Турци, скрити задъ стоборитѣ на кѣщата и въ самитѣ тѣхъ, ги посрѣщнали съ пушечна стрѣлба, отъ която билъ убитъ единъ драгунъ, а ранени нѣколко челоѡвка и коня. Драгунитѣ подпалили заетитѣ отъ Турцитѣ кѣщя и само по този начинъ сѣ ги накарали, слѣдъ като сѣ изгубили нѣколцина изъ помежду си, да се оттѣглятъ на вѣтрѣ въ селото. Сега селото бѣше заето отъ драгуни, които до нашето тукъ идване, стояли на шрекъ тѣй като, спорѣдъ тѣхнитѣ думи, Турцитѣ били много проклѣти. Впрочемъ, и слѣдъ пристиганието на опълчението, прѣдпазителнитѣ мѣрки не бѣха прѣнебрегнати. Напримѣръ, опълченцитѣ ходяха въ селото за вода, съпровождани отъ въоружена команда. Всичкитѣ Турци бѣха се събрали въ нѣколко групи и се имаха подъ надзоръ.

23 юний. Въ Батакъ имаме дневка, или по добрѣ да кажа чакахме заповѣдъ за трѣгване, което зависеше отъ пристигванието на Генералъ Гурко — началника на передовия отрядъ.

Началника на опълчението прати да повикатъ Турцитѣ отъ селото, но тѣ отказаха да се явятъ, за това бѣше отредена една команда, подъ началството на офицеръ, която и доведе Турцитѣ при Столѣтова. Генерала самъ лично встѣпи въ разговоръ съ тѣхъ, като ги съѡѡтѡваше да мируватъ и си глѣдатъ работата, защото въ противенъ случай виновницитѣ щѣли да бѣдѣтъ строго наказани. Когато генерала говореше тѣвѣрдѣ кротко на Турцитѣ, тѣ всичкото вѣрме стояха съ наведени на долу глави и мѣлчаха.

На свѣршѣка Генерала имъ прѣдложи да прѣддадатъ всичкото си орѣжие, включително и хладното, — но Турцитѣ отговориха, че нѣмали никакво орѣжие. Назначи се, слѣдъ това, команда войници, която направи най тѣщателно прѣтѣрсование въ кѣщата и дворовѣтъ, въ които се намѣриха много добри пушки револвери, пищови и разенъ видъ хладно орѣжие.

Распрѣснатия слухъ, че въ с. Батакъ пристигнало Българското опълчение привлече тукъ множество Българи отъ околнитѣ села, мнозина отъ които идяха